

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 123

Tiende Session.

36te Møde.

Tirsdagen den 23de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Kirke- og Underviisningsministeren

(forts.): Det er naturligviis umuligt paa en fyldestgjørende Maade at oplyse dette uden ved at henvise til selve Samlingen og at tage den i Diesyn; men efter de Oplysninger, jeg har for mig, kan jeg dog antyde, at der findes forskellige Gjenstande baade fra Steenalderen, Broncealderen og Jernalderen; med Hensyn til det første Tidsaffnit er der optaget, efter hvad jeg løseligt kan see, flere hundrede forskellige Gjenstande; med Hensyn til Broncealderen ogsaa et ikke ringe Antal, hvorimod der kun findes nogle faa fra Jernalderen; men hvad Samlingens Betydning forøvrigt angaaer, forstaaer det sig, at jeg ikke kan henvise til noget bedre Vidnesbyrd herom end det, der findes i den Erklæring, der er afgivet af Professor Worfaae, og som gaaer ud paa, at han maa betragte denne „smukke og instructive Samling af Oldsager som en saadan, der vilde være særdeles ønskelig og nyttig at kunne blive erhvervet af en større Skole, hvor den vilde kunne afgive et fortrinligt Hjælpemiddel for Disciplene til Kundskab om vore Oldsager“, og han lægger til, at han anseer en Pris af 400 Rd. for at være meget moderat. Det er i Henshold til denne Udtalelse, at Indstillingen blev gjort fra Skolens Rector; han siger deri, idet han henviser til Professor Worfaaes Vidnesbyrd: „Da Sorø Akademi kun eier nogle faa

enkelte og adspredte Stykker af saadanne Oldsager fra Steenalderen og aldeles ingen fra Bronce- og Jernalderen, vilde det vistnok, hvad ogsaa Skolens Lærere og navnlig Adjunkt Thomsen har udhævet, være høist hensigtsmæssigt og instructivt, om en saadan Samling her havde og kunde benyttes ved Underviisningen. Dertil kommer endnu, at Akademiet som en Anstalt til Dannelsens og Videnskabelighedens Fremme ogsaa i en videre Kreds end blot Disciplenes kunde opfylde sit Niemed ved at eie og benytte en saadan Samling, der hos flere kunde vække Interesse for Oldtiden og derved indirecte bidrage til Bevarelsen af dens Minder. Det forekommer mig derfor høist ønskeligt, at Akademiet ved at tilkjøbe sig den kunde forhindre, at en saa smuk Samling adspaltes og efterhaanden forsvinder.“ — Jeg troer dog, at man maa indrømme, at efter disse Oplysninger vilde det have været besynderligt, om ikke Ministeriet maatte finde sig foranlediget til at gjøre Skridt for, at dette Ønske kunde blive opfyldt; og jeg tilstaaer, at jeg gif ud fra den sidste Forudsætning, at der ikke fra Rigsdagens Side vilde møde Vanskelighed eller Hindring derved. Jeg skal ikke indlade mig paa den Debat, der har funden Sted om den særdeles store Betydning, der kan lægges i, om en saadan Samling af Oldsager have eller ikke; om den kan betragtes som ligegyldig for den historiske Underviisning og som et høist uundværligt Hjælpemiddel derved. Det er muligt, at man maa nærme sig mere fra begge Sider for at komme i denne Henseende til det Rette. Det forekommer mig imidlertid dog at være aldeles uimodsigeligt og ubestrideligt, at en saadan